

REGENSEN

REGENSJANERSAMFUNDETS
MEDLEMSBLAD

3die Serie. Nr. 28.

December 1927.

Fra Regensen.

I.

Vinterklokkeratet 1926—27 indlededes i største Fordragelighed med et Fredsvalg. Navnlige herskede der ved de forudgaaende Forhandlinger en lige saa sjælden som rørende Enighed mellem »Gamle«, »Pip« og »Skrap«. Kun »Uglen«, repræsenteret ved to yngre, alvorlige Medlemmer, var noget betænkelig og ikke uden Grund, idet alt det ypperste af Foreningen var fraværende til Juristkongres i Stockholm, og saaledes et Ansvar af ikke almindelige Dimensioner var lagt paa Udvalgets unge Skuldre. Betæneligheden fjernedes dog, da de øvrige Foreninger rundhaandet tilbød »Uglen«, foruden de større Embeder, den skulde have, to Karlekasserevisorer oven i Købet. Efter at Udvalget et Par Gange havde trukket sig tilbage til Separatforhandling, tilvejebragtes nu fuld Enighed. — Først næste Dag ved Valgets Slutning gik det op for Uglemændene, at de omtalte Revisorer ikke bestod. — Om Ansvarrets eventuelle Fordeling er intet sivet uden for »Uglen«s exclusive Kreds.

De første Skyer paa den ellers saa fredelige Himmel viste sig dog kort efter Valget, og Aarsagen var den, at en Lovkommission, som i forrige Semester havde revideret Regensens Love, mentes at have afsluttet Arbejdet saa vidt, at Lovene kunde forelægges til Vedtagelse, og at det derfor kun var Ønsket om »Syltning«, der afholdt Klokken fra at indkalde til en Generalforsamling. Det hjalp dog heller ikke, efter at en Generalforsamling, der var saa smaat besøgt, at den ikke var beslutningsdygtig, havde vist, at der for Tiden ikke var nogen udpræget Lovinteresse, og 9 gæve Opponenten under Anførsel af stud. med. Graabæk vandrede nu ud af Brugsforeningen. Flere af dem vandrede dog snart ind igen, og hele Affæren prægede ikke det regensielle Liv i synderlig Grad, bortset fra, at den gav

godt Stof til Revyen, navnlig en Sang »Alle 9«, skrevet af Revyens Hovedforfatter, Forfatteren stud. theol. Karl Lindquist, og sunget af Revyens første komiske Kraft, stud. med. Mogens Fledelius.

Af Fester afholdtes de traditionelle, af hvilke Rusgildet med ovennævnte Revy, var den største. Ved Opførelsen manglede desværre den fornemste Tilskuer, Provsten, der var forhindret ved Sygdom. Han hører nu absolut med ved den Lejlighed, siddende midt paa første Række, følgende Forestillingen med et stort Smil, der undertiden kan tangere det syrlige, men altid vidner om Interesse.

Af Foreningerne var i dette Semester navnlig Gamle i Vigør. Den var gennem Tilførsel af en hel Del nyt Blod fra »Skrap« i Semestret forud, i Besiddelse af et saadant Kraftoverskud, at der stadig maatte gøres noget. Navnlig erindres dens Forsøg paa at tilintetgøre sit eget Ophav »Skrap«. Til et Sold havde den paa en eller anden Maade faaet fat paa det stolte Sværd, som her kom til at klinge for sidste Gang, men paa en ganske anden Maade end det havde drømt om, idet det nemlig »knak« under voldsomme Hænder og Fødder. Der maa imidlertid have været noget tut-ank-amonsk ved det, idet det nemlig under Voldshandlingen saarede Voldsmændenes Hovedmand ret alvorligt. Dette i Forbindelse med den efter Sigende stilfulde Begravelse, de jordiske Rester fik i Sortedamssøen, var dog de sørgende Skrap-pianere en Slags Trøst og hele Tildragelsen bidrog tillige til at forbedre Foreningens Sløvhedstilstand, ja, den fik endog en forlængst afdød Skrap-pianer, stud. mag. Brudsig, til igen at vise sig paa den kære Skueplads og uddele gode og kløge Raad.

Trods disse forskellige Gnidninger kunde man dog, da Valget igen stundede til, atter enes om Fredsvalg. Der var kraftig Stemning for at vælge stud. jur.

Thomsen til Klokker, men da han paa Grund af Travlhed ikke mente at kunde modtage Valget, overførtes Stemningen paa en anden populær Uglemand, stud. jur. Jens Rasmussen, der saa valgtes med Akklamation, og fik det glædelige Budskab overbragt paa Rigshospitalet, hvor han da var Patient med et — heldigvis lettere — Tarmtilfælde.

November 1927.

Hans Lund,
Regensens Klokker.
Vinteren 1926—27.

II.

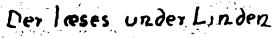
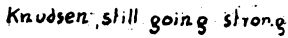
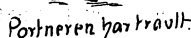
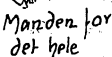
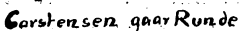
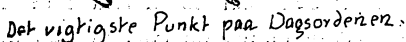
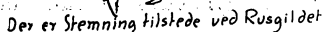
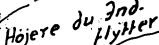
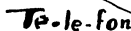
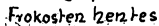
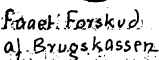
Sommerklokkeratet 1927 blev et fredeligt Klokkerat. Den vennesele Stemning fra Klokkergeneralforsamlingen fortsattes, og selv den hidsige Agitation fra »Gamle«s og de uafhængiges Side om Brugsmændene, og som resulterede i, at »Gamle«s Kandidat, Berthelsen blev valgt med 1 — een — Stemmes Majoritet, glemtes snart; de uafhængiges Kandidat, Niels Bjerre, der blev Revisor, var en af de ivrigste til at lade Valgkampen gaa i Glemme.

Under disse fredelige Forhold gik Embedsmændene i Gang med en Revision af de sovende Lovudkast; det lykkedes at faa dem formet lidt om og at skabe tilstrækkelig Interesse for dem, saa de kunde vedtages paa en beslutningsdygtig Generalforsamling. De gik nu til Stipendiebestyrelsen, der imidlertid ikke har kunnet forsyne dem med formelig Approbation, hvilket imidlertid ikke har bevirket nogen Forandring i det regensielle Liv.

Festerne indlededes med det saakaldte V. P.-Bal i Begyndelsen af April i Anledning af V. P.s Fødselsdag; Guldæblerne sprang — i Mangel af Springvands Havelse paa Salen — fra de store Lysekroner, og der var Stemning til Stede. Lindefrokosten den 12. Maj maatte paa Grund af Snevejr om Formiddagen henlægges til Salen. Den fik iøvrigt det sædvanlige Forløb, men prægedes ogsaa af, at Provsten atter var til Stede iblandt os efter at være blevet rask efter sin Sygdom, der havde holdt ham borte fra Regenslivet siden sidste Lindefrokost. Hans Genkomst hilstes med Applaus. Efter Frokosten trykkede vi alle Fødselsdagsbarnet i den dertil paasatte Haand og aflagde som sædvanlig Visit hos vor kære Genbo, Rundetaarn, medbringende et af de tomme Ølankre, hvilket foranledigede et Par Blade til næste Dag at meddele, at Regensianerne i Gaar havde fejret Regenslindens Fødselsdag ved at drikke en Kasse Øl paa Rundetaarn! Resten af Dagen og Aftenen med fortsattes Festen i smaa Kredse i Gaarden og paa Værelserne.

Lindeballet, der afholdtes den 25. Juni, saa ogsaa ud til at skulle staa i det daarlige Vejrs Tegn, og man begyndte at fortryde, at man til Klokker havde valgt en Mand, der stod sig saa daarligt med Vejrguderne. Da Middagen paa Salen var forbi, var det dog blevet saa tørt, at Ballet kunde begynde paa den udsmykkede Estrade under Linden, og Dansen gik nu lystigt, kun afbrudt af smaa Forfriskningspauser, til Solen stod højt over Regensens røde Tage.

Det indre regensielle Liv har ogsaa været ret fredeligt. »Gamle«, der til

manges Forargelse holder sine støjende Traditioner i Hævd, fortsatte med at røve endnu et af »Skrap«s Medlemmer, og »Skrap« synes nu at staa paa Gravens Rand; de 3 Medlemmer, der alle er Frederiksborgensere, trøster sig med det gamle Ord »tres faciunt collegium«. »Pip« har mistet en Del Blod ved de sidste Udflytninger uden at faa meget nyt i Stedet; den har dog i Semestrets Løb optaget en Del nye Medlemmer, der sikkert med Tiden kan holde de »Pip«ske Traditioner i Ære med knivskarpe Læg i Benklæderne og en vis aristokratisk Overlegenhed. »Uglen« er for Tiden den største og utvivlsomt bedst sammentømrede Forening; dens energiske Formand, stud. jur. Thomsen — hvis Regensnavn iøvrigt er Napoleon, hvilket forklarer alt — har paa en udmærket Maade vidst at hævde dens Stilling udadtil og at skabe det rette regensielle Kammeratskab mellem Medlemmerne.

Straks i September begyndte Valgforhandlingerne bag Kulisserne; det saa en Tid ud til, at Klokkeren skulde blive en Pipianer — stud. mag. Kai Hasselmann eller Forfatteren, Redaktør, stud. theol. Viggo Jensen — men ved en noget ubehændig Politik lykkedes det ikke »Pip« at skabe Interesse derfor, og man enedes da om Uglemanden stud. theol. Fuglsang Damgaard. Det blev Fredsvalg over hele Linien. Brugsmanden og Laanemanden genvalgte, »Pip« fik Bladmanden og Billetmanden, de uafhængige Karlemanden, og dermed gik vi ind i et nyt Klokkerat.

Faa Dage efter afholdtes det berømmelige Sold med Regensianersamfundet; men det maa jeg om end med et Suk overlade til min Efterfølger at skildre.

Regensen, 6×7, Nov. 1927.

Jens Rasmussen,

Regensens Klokke, Sommeren 1927.

Soldet paa Regensen

den 17. September 1927.

Der burde have været flere gamle Regensianere — ikke saadan at forstaa, at Aftenen var mislykket, tværtimod! De der var mødt, fik nemlig en saare fornøjelig Aften ud af det sammen med de nuværende Regensianere.

Der er stadig godt med Humør paa Regensen, dette herlige paagaende, respektløse Humør, der faar en gammel Regensianer, som maaske halvt om halvt efterhaanden i det daglige Slid er blevet en Filister, til ikke blot at fortabe sig i Minderne »fra dengang«, men vækker ham til ny Daad, saa han ikke blot bliver Tilskueren, der med mere eller mindre Velvilje ser paa, hvordan de Unge nu udfolder sig. Han rives med og sé, han klarer sig bravt i det unge Lag, og Skellene udviskes, uden at der behøves meget Punch.

Og det maa siges om de unge Regensianere, at de tog godt mod de gamle, der absolut maatte føle sig velkomne som ældre Kammerater.

Den egentlige Fællesspisning for de gamle Regensianere paa Admiral Geddes Gaard maatte aflyses paa Grund af manglende Tilslutning, men de, der havde

tænkt sig at være med, holdt nok alligevel et lille Festmaaltid sammen under mere private, men sikkert ikke kedelige Former.

Soldet holdtes paa »Salen«, hvor Bordene var anbragt paa en mere hensigtsmæssig Maade end saa mange Gange før, nemlig saaledes at Hovedbordet stod paa langs af Salen ud mod Gaarden, og de øvrige Borde vinkelret imod; paa denne Maade kunde man bedre høre Talerne fra Hovedbordet — ialfald de første Par Timer. »Gamle« havde anbragt sig i Salens nordlige Del, »Uglen« i den sydlige, men hvor var »Pip«? Den, der skriver disse Linier, mindes en Gang før et Klokkevalg, da Foreningerne holdt deres Generalforsamlinger, at have været med i en Delegation, der skulde opsøge »Pip« for at indlede Forhandlinger, og vi fandt »Pip«s Generalforsamling spillende 3 Mands l'Hombre paa et af Værelserne. »Gamle« synes stadig ikke at have tabt Mælet, selv om det ud paa Aftenen blev lidt rustent. Og »Uglen«, der for 16—17 Aar siden blev stiftet som »eneste Regensforening med positivt Program« og blev beskyldt for ved sine Gilder at byde sine Medlemmer et lidet regensielt Traktement, overraskede sikkert Asbjørn Smith ved at rejse sig med Glasset i Haanden og i Kor raabe: »Uglen« hilser paa »Gamle«. Maaske var det ironisk ment, ialfald følte en anden gammel »Uglemand«, hvem Dønningerne fra Regenslivet endnu svagt naaede til for 6—7 Aar siden, sig bedre med da »Gamle«, efter at »Uglen« havde afsunget sin »Slagsang«, afbrølte sit: Frem Bondemand, frem!

Provsten deltog i Soldet og forøvrigt ogsaa i det private Fællesmaaltid, hvorimod V. P. var forhindret paa Grund af Bortrejse.

Regensianersamfundets ny Formand Undervisningsinspektør Otto Bjørneboe aabnede Soldet og bød velkommen, og som naturligt var, mindedes han Regensianersamfundets afdøde Formand Hakon Jørgensen.

Iøvrigt blev der naturligvis holdt mange Taler af saavel de gamle som af de unge Regensianere, blandt de sidste maa nævnes Provsten og Klokkeren stud. theol. Fuglsang Damgaard. Og ind imellem Talerne lød de gamle Sange og Bægerklang.

N i t t e n.

Gamle Regensianere.

I Aarets Løb.

Nedenstaaende Oplysninger knytter sig kun til de gamle Regensianere, der er biograferet i »Regensianerne 1895—1919«, da det ikke er mig muligt personlig at meddele andre, og der ikke er tilgaaet mig Meddelelser fra ældre eller yngre Regensianere. Men jeg gentager, hvad jeg før har skrevet, at jeg vil være taknemmelig, om nogen vil være mig behjælpelig med at opnotere biografiske Data vedrørende alle gamle Regensianere og ved Lejlighed sende mig disse Notater. Selv om mange af disse Data »har været i Avisen«, har det alligevel Interesse, at

faa dem samlet i vort Medlemsblad, og da vi dels ikke alle læser den samme Avis og dels ikke læser Aviser med samme Omhu, vil mange af saadanne Oplysninger ogsaa have Nyhedens Interesse.

Stadslæge J. P. Chrom, R. af Dbg. Nov. 1926.

P. C. Hinkbøl, Læge i Bramminge, død 8. Nov. 1926.

Lektor Julius Nielsen, Rektor ved Metropolanskolen August 1927.

Forstander M. Vibæk, Direktør for Købmanskolen, R. af Dbg. Septbr. 1927.

Dr. Jens Kure, Afsked som Sognepræst for Ugilt April 1927

Lektor Dietrich Petersen, Aarhus, Rektor i Svendborg.

Sagfører Peder Glud, Aarhus, Landsretssagfører August 1927.

Læge Rudolf Becher, flyttet til Svendborg.

Undervisningsinspektør Otto Bjørneboe, R. af Dbg. Juli 1927.

Dr. Anders Thornval, Professor i Oto-laryngologi og Overlæge ved Rigshospitalet efter Konkurrence i Foraaret 1927.

Kontorchef i Justitsministeriet Th. Frølund, R. af Dbg. Marts 1927.

Underbibliotekar, Dr. phil. Carl Roos, Professor i Tysk ved Universitetet fra 1. Jan. 1927 efter Konkurrence.

Sognepræst Aage Sletten forflyttet til Øster Velling, Helstrup og Grensten i Viborg Stift Juli 1927.

Dr. Ejner Jarløv, Jernbanelæge i København 1. Januar 1927.

Overretssagfører Oluf Petersen, Højesteretssagfører Januar 1927.

Afdelingslæge Vagn Askgaard, Overlæge ved Sindssygehospitalet i Viborg.

Sognepræst Chr. P. Pedersen (Stenderup), Sognepræst ved Domkirken i Haderslev.

Sognepræst Bjørn G. Warring, forflyttet til Sludstrup og Gjerlev i Roskilde Stift (Slotsbjergby) August 1927.

Læge Tage Kemp, Dr. med. (Studier over Kønskarakteren hos Fostre) Juni 1927.

Cand. mag. Aage Hansen, Dr. phil. (Bestemt og ubestemt Substantiv. Bidrag til dansk Substantivsyntaks I) September 1927.

Dr. Johs. Frandsen, Næstformand i Sundhedsstyrelsens Lægeraad.

Læge A. Krogsbæk, prakt. i Nakskov.

Sognepræst Johannes Sørensen, forflyttet til Hoptrup September 1927.

Sognepræst J. M. L. Maulund, forflyttet til Frederiks og Karup Maj 1927.

Adjunkt L. A. Tvies, Adjunkt ved Frederiksborg Statsskole August 1927.

Cand. theol. L. R. Bille, Lærer i Svendborg.

Ingeniør Arne J. C. Olsen, Driftsingeniør i The Distillers Co., Great Burgh Epsom April 1927.

Sognepræst J. C. Willesen, Medlem af Folketinget (Danmarks Retsforbund) December 1926. Forflyttet til Aagerup (pr. Vipperød) Juni 1927.

Læge Otto Mikkelsen, Dr. med. (Undersøgelser over de hos Mennesket forekommende Former af bacterium coli) Maj 1927.

Sagfører Axel Kjølner, Sagfører i Grenaa December 1926.

Adjunkt K. Kretzschmer, Adjunkt ved Christianshavns Gymnasium og Undervisningsassistent ved Universitetet

Læge P. J. Lyngsøe, Reservelæge ved Amtssygehuset i Grenaa.

Læge Viggo Munck, prakt i Vandel.

Sognepræst J. Chr. Karstoft, forflyttet til Hejls Juli 1927.

Cand. theol. Niels Kunow, Kredsbibliotekar i Brønshøj.

Læge Ole H. Lindegaard, prakt. i Hillerød.

Læge Oliver Henriksen, prakt. i Nakskov.

Højskolelærer Julius Bomholt, Forstander for Arbejderhøjskolen i Esbjerg fra 1924.

K. Müller.

In memoriam Knud Petersen.

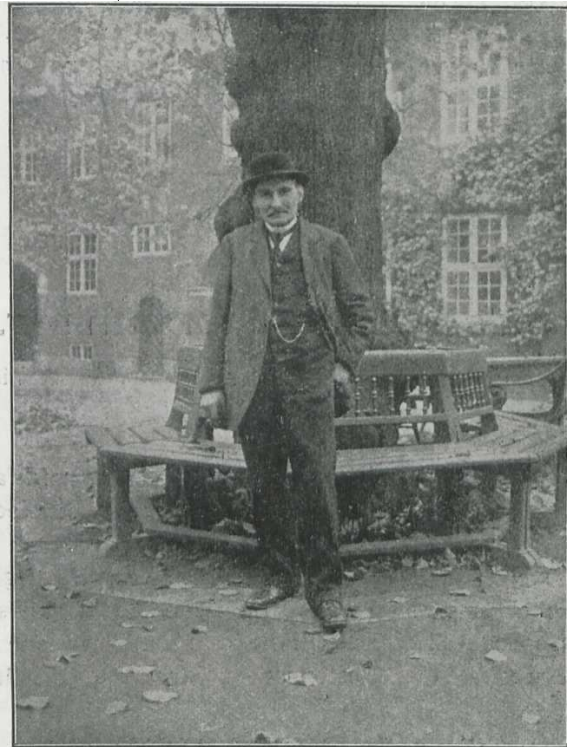
Den 9. marts i år døde Knud Petersen på Rigshospitalet. Han havde lige gennemgået en operation for mavesår, og vi mente alle, at den værste fare var overstået, da der pludselig stødte en blodprop til, som gjorde ende på hans liv. En usædvanlig lovende karriere var afbrudt, vor bedste ven taget fra os. Hans aske hviler nu i graven hos hans moder paa den smukke, nye kirkegård i Sorø.

Knud kom ind på Regensen i efteråret 1915 og ved sin beskedne, tiltalende fremtræden og sit vindende væsen skabte han sig hurtigt en stor vennekræft og en sådan position, at han allerede næste forår valgtes til klokke. Fra da af og indtil han flyttede ud blev han et slags midtpunkt for det regensielle liv. Han kendte traditionerne på gården og værnede om dem; mange senere klokkere søgte råd hos ham i vanskelige regensspørgsmål. Hvor han var, lød der »skæmt og gækelig tale«, som det hed. Han ejede et roligt, stillfærdigt lune og en usædvanlig evne til at bringe stemning og munterhed med sig. I hans selskab kedede man sig aldrig. Mange mindes sikkert hyggelige stunder hos ham på 1. gang nr. 5, hvor der altid blev budt på en kop kaffe og et stop til piben, medens snakken gik vekslende med sang, hvortil han selv spillede på harmonika. Og Knud havde mange interesser foruden de rent faglige, især kunst, litteratur og sprog, og han havde tilegnet sig sine kundskaber heri på en meget selvstændig måde, så at han altid havde personlige meninger, personlige iagttagelser at diskutere med sine venner.

For mange af os, der boede på Regensen under sidste halvdel af verdenskrigen, er Knud Petersen uløselig knyttet til mindet om vor regenstid. Hver gang vi tænker tilbage på denne tid, må vi også tænke på ham, der i så høj grad bidrog til at gøre den lys og lykkelig for os. Vi vil aldrig glemme ham.

Aage Hansen.

Portner Frederiksen.

Da Portner Frederiksen for 5 Aar siden faldt for Aldersgrænsen og sammen med sin Hustru forlod Regensen, havde man ikke Indtryk af, at han i særlig Grad var ældet. Hans Haar var ikke graanet, hans Ansigt syntes uforandret, og de Egenskaber, som gjorde ham saa afholdt og vel skikkaet til hans Gerning, hans overlegne Ro og hans Forstaaelse af, at unge Mennesker nu engang maa have Lov at være unge, disse Egenskaber var en saa integrerende Del af hans Natur, at heller ikke de kunde ændres af Tiden. Aldrig lod han sig gaa paa af Tilværelsen, aldrig lod han sig bringe ud af Fatning, men bevarede en urokkelig Sindsligevægt.

De, som har truffet Portner Frederiksen i de sidste Aar, vil have faaet Indtryk af, at han stadig var uforandret den samme. I Virkeligheden savnede han

dog sin Gerning; det er vanskeligt i den Alder at blive revet ud af sit Milieu; og han var altid glad, naar han fik et eller andet lille Hverv, som kunde udfylde hans Tid.

Nu er han død. Den 18. Maj døde han pludseligt, uden at han eller nogen paa Forhaand anede det. Den 24. Maj blev han begravet fra Vestre Kirkegaard, og Begravelsen bar Vidnesbyrd om, at man ikke havde glemt ham der, hvor han havde haft sit Virke. Kransenes Baand vidnede derom, at Provsten og Provstinden var til Stede, var Udtryk derfor; ogsaa flere gamle Regensianere havde følt Trang til at vise Portner Frederiksen denne sidste Æresbevisning; af disse forrettede Pastor Nedermark paa en smuk Maade Begravelsen.

Mange vil sende en venlig Tanke til Fru Frederiksen, som nu sidder ensom tilbage.

Sidste Generalforsamling.

Ordinær Generalforsamling i Regensianersamfundet afholdtes Lørdag den 20. November 1926 Kl. 7 Aften paa Regensens Læsestue.

Til Dirigent valgtes Overassistent K. Holck.

I Formandens, Politidirektør Hakon Jørgensens, Sygdomsforfald aflagde Undervisningsinspektør Otto Bjørneboe Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar.

Kassereren, Overretssagfører Oluf Petersen fremlagde det reviderede Regnskab. Efterat Dommer Finsen i sin Egenskab af Revisor havde fremsat Bemærkninger angaaende Enkeltheder i Regnskabet, blev dette godkendt.

Derefter foretoges Valg af Bestyrelse og Revisorer. Resultatet blev i begge Tilfælde Genvalg.

Udenfor Dagsordenen tog fhv. Kreslæge Arctander til Orde for, at Regensianersamfundet skulde oprette et Arkiv for gamle Regensbilleder o. l., og Dommer Finsen fremsatte Ønsket om, at den af Knud Larsen og Kr. Müller udarbejdede Samling af Regensianerbiografier 1895—1919 maatte blive suppleret med en Fortegnelse over Regensianerne før 1895.

Efter Politidirektør Hakon Jørgensens Død er Undervisningsinspektør Otto Bjørneboe paa et Bestyrelsesmøde valgt til Formand for Regensianersamfundet.

Literatur.

Om Hakon Jørgensen

vil der i Begyndelsen af December komme en Bog af cand. jur. Knud Bruun-Rasmussen, der i Forvejen er Forfatter til en Række Digtsamlinger og kritiske Arbejder.

Bogen tager sit Udgangspunkt paa Regensen og skildrer med denne Bygning og dens muntre Liv som Baggrund Hakon Jørgensens rent menneskelige Egenskaber. Fortæller derefter i et følgende Afsnit om Arbejdet i Københavns Politi og den Reformation af Korpsets Arbejdsmaade og Aand, der kan føres tilbage til Hakon Jørgensen.

Et særligt Kapitel behandler Fjernidentificeringsspørgsmaalet og den Fornylse, den danske Politimand tilførte international Videnskab paa dette Punkt.

Endelig vil Slutningskapitlet berette om Hakon Jørgensens Sygdom og Død.

Bogen vil bringe et Billede af Hakon Jørgensen og en Levnedstavle, der giver en lang Række nøjagtige Oplysninger om hans Liv, Familie, forskellige Embeder, Uddannelse, Aarstal for hans Bøgers Udgivelse etc.

»Regia«.

Jeg tror ikke, at »Regia« betyder noget særligt i det regensielle Aandsliv. Derimod betyder Regensen en hel Del for »Regia«.

Det er tvivlsomt, om gamle Regensianere kender Bladets Eksistens, og endnu mere tvivlsomt, om de tillægger dette Blad nogen som helst Værd.

»Regensen«s Redaktion har opfordret mig til at præsentere det Væsen, som frimodigt og uden Blufærdighed har kaldt sig op efter den gamle Gaard.

Det skal ske:

»Regia« er et Regensblad, forsaavidt som det skylder Regensen sin Tilværelse, sit Navn og det meste af sit Indhold. Til Dato har Bladet elleve Medarbejdere. Seks af disse Mennesker er eller har været Regensianere. En Trediedel af Bladets Abonnenter bor paa Gaarden i Øjeblikket og mange af de øvrige har boet der.

Og det er *ikke* et Regensblad, — i den Forstand, at Gaardens Liv mærkes i dets Salter. Det er bare ganske simpelt noget, som gror, en Spire, som skød op af Gaardens Muld og nu prøver at vokse sig ud gennem Porten for at se og ses af Mennesker paa Købmagergade.

Endnu en Spire, ja. Men det bedste af det, som har vokset i Danmark, var af Lindens Slægt. Det er »Regia« ogsaa. Om saa selv det gamle Træ frasiger sig sit Faderskab.

— — —

Om Bladets Liv uden for de røde Mure er der Grund til at sige et Par Ord. Der eksisterer i disse Dage tre unge litterære Blade: »Ung Dansk Litteratur«

(det tidligere »Klinter«), »Femte November« (som før udkom paa Woels Forlag) og »Regia«. Tre Kanoner, som nu er kørt op paa samme Bakke og rettet mod samme Maal.

Jeg ser ingen Aarsag til at tie med, at bag ved dem alle staar en jysk og stejl Mand: Knud Bruun-Rasmussen. I sin nylig udkomne Bog »Novemberstorm« har han forkyndt »Novemberkredsen«s Trosbekendelse: »*Menneskets Opstandelse*« spejder vi efter. En Tid vil komme, hvor mange skal arbejde sammen for det skønne, det gode og det sande. Skribenten, Præsten og Forskeren vil igen mødes. Af Sjælen udsprang deres Gerning. . . De vil en Dag opdage hinanden og lade hver Vej have sit eget Formaal. Og saaledes vil de atter virke som een Magt.

Da vil den retfærdige Kamp atter en Gang sende sine Lyn over Jorden, at Luften kan renses og Livet blive friskt og rent at leve for alle, der vil lytte til Sandhedens og det medlidende Hjertes Tale.

Men det vil ikke blive regnet for væsentligt i det Uvejr, der skal komme. om det enkelte Nedslag er en Prædiken, en Bog, et videnskabeligt Fund eller en Revue. *Mennesket* vil tale af det altsammen og virke sine Brødres Befrielse.«

Viggo Jensen,
Redaktør af »Regia«.

Indmeldelser i **Regensiansamfundet** modtages af Samfundets Kasserer Højesteretssagfører Oluf Petersen, Hans Jensensvej 4, Hellerup, og af Boghandler Arnold Busck, Kjøbmagergade 49.

Kontingent: 4,— Kr. aarlig.

Udgivet af *Regensiansamfundet*.

Redigeret af Prokurist *Kristian Müller*, Røddinggade 9, København V.
Telefon Vester 5279 x.